

ไปอเมริกากัน

พอได้วีซ่ามาแล้ว อุปสรรคขัดขวางทุกอย่างทุกสิ่งอันอาจเกิดขึ้นได้ ครูต้องไม่ประมาท และต้องรัดกุม มีเรื่องให้เตรียมตัวอีกมาก เช่น ตัวเดินทาง การประสานงานกับทางวัด เพื่อเตรียมสิ่งของต่าง ๆ หรือแม้แต่วันเดินทางก็ต้องไม่ผิดพลาด เพราะนั่นหมายถึง ตกเครื่อง หลังจากได้วีซ่ามาแล้ว ต้องเตรียมเรื่องตัวเดินทาง ทางโครงการให้ครูประสานงานกันเองว่าจะไปสายการบินไหน ตามวันที่กำหนด ตอนแรกครูใหญ่ (ครูที่ได้รับเลือกให้เป็นตัวแทนประสานงานของแต่ละวัด) ติดต่อตัวแทน ได้ค่าตัวเดินทางราคาประมาณ 36,000 บาท แต่ครูคิดว่าน่าจะมีส่วนที่ราคาประหยัดมากกว่านี้ได้อีก โชคดีที่ครูนัทธวัชณ์ โยธา ซึ่งเคยเป็นสจ๊วตสายการบินแห่งหนึ่ง ช่วยหาข้อมูลจากเว็บไซต์ ครูจึงซื้อตั๋วได้ในราคา 25,900 บาท ประหยัดงบประมาณไปได้อีก 10,000 บาท กับทางสายการบินไชน่าอีสเทิร์น หลายคนมองว่า สายการบินจีนจะตีมี๊ย สกปรกหรือเปล่า ขอรับรองว่าสะอาดดี ซึ่งอาจจะมีเสียงดังตามอัตลักษณ์ของชาวจีนอยู่บ้าง แต่โดยรวมก็เป็นสากล นอกจากนี้ คุณครูนัทธวัชณ์ ยังช่วยดูประเภทของเครื่องบินในการเดินทางให้ และพบว่าเครื่องบินลำใหญ่ ครูจึงสบายใจ แถมขากลับที่นั่งว่าง ครูทั้งสามนอนกันตั้งแต่ชิคาโก จนถึงเซี่ยงไฮ้ แต่มีข้อเสียประการหนึ่งซึ่งตอนเปลี่ยนเครื่องมีพนักงานน้อย จึงเสียเวลาคอยนาน กระนั้นก็ยังเป็นเวลาให้สำรวจตรวจสอบสิ่งของ และบรรยากาศโดยรอบระหว่างรอขึ้นเครื่องได้

เมื่อได้ตัวเดินทางมาแล้ว สบายใจไปอีกประการหนึ่ง แต่ยังมีเรื่องที่สำคัญอีกประการหนึ่งซึ่งต้องตรวจสอบให้ดี นั่นคือวันเวลาในการเดินทาง เพราะอาจหมายถึงตกเครื่อง หรือไปผิดวัน เช่น ครูเดินทาง วันที่ 5 มิถุนายน 2559 เวลา 00.30 น. แสดงว่าครูต้องไปถึงสนามบินสุวรรณภูมิตั้งแต่สามทุ่ม คืนวันที่ 4 มิถุนายน 2559 และใช้ระยะเวลาในการเดินทางประมาณ 24 ชั่วโมง คำถามคือ จะไปถึงที่ชิคาโก วันที่เท่าไรเวลาก็โหมง คำตอบคือ การเดินทางไปประเทศสหรัฐอเมริกาต้องลบบางวัน ฉะนั้นครูก็ไปถึงที่ประเทศสหรัฐอเมริกาในวันที่ 5 มิถุนายน 2559 และไปถึงประมาณ 13.00 น. เวลาท้องถิ่น สนุกดีนะตั้งแต่ก่อนวันไป แต่วันเดินทางก็สนุกไม่แพ้กันนะคะ

หลังจากติดต่อชำระค่าสาธารณูปโภคทั้งหลายทางบัญชีธนาคารแล้ว ก็โล่งใจไปอีกเรื่องหนึ่ง และพอวันเดินทางมาถึง ครูคิดว่าครูได้เตรียมกระเป๋าเดินทางอย่างดีแล้ว ซึ่งน้ำหนักใบละไม่เกิน 23 ก.ก. จำนวนสองใบ ใบหนึ่งใหญ่ ใบหนึ่งเล็ก สำหรับโหลดใต้ท้องเครื่อง และกระเป๋าขึ้นเครื่องไม่เกิน 7 ก.ก. แต่เอาเข้าจริงเมื่อไปถึง อ.กวิศรา ผู้อำนวยการโครงการขอให้เปิดกระเป๋าเพื่อดูสิ่งของที่นำไป ปรากฏว่าครูต้องรื้อกระเป๋าถึง 3 ครั้ง เพื่อให้ได้น้ำหนักที่ไม่เกิน 23 ก.ก. และให้เหลือโหลดใต้ท้องเครื่องแค่ใบเดียว ส่วนใบเล็กอีกใบต้องนำกลับมาพร้อมกับครีมทาผิว ไม้แขวนเสื้อ แชมพู ทิชชู และเครื่องประทีนผิวจำนวนหนึ่ง อ.แจ้งว่าสิ่งของเหล่านี้ทางวัดได้จัดเตรียมไว้แล้ว และอีกอย่างหนึ่งเมื่อไปถึงก็ต้องขนของกลับมาอีกมาก ดังนั้นกระเป๋าใบเล็กนี้ถ้าไม่ยกหนักไว้ที่ชิคาโก ก็ให้เอากลับบ้านดีกว่า วันนั้นต้องขอบคุณคุณครูปฐมพงษ์ เอื้ออวยพร 23 กะรัต ด.ม. ที่เดินทางไปส่ง ช่วยเปิดกระเป๋า จัดกระเป๋าใหม่ ซึ่งกระเป๋าจนสำเร็จ อย่างทุกทีเลย ที่สำคัญยังช่วยดูแลรถใน

ระยะเวลา 3 เดือนที่เดินทางอีกด้วย เป็นน้ำใจที่ไม่เคยลืมนึกและประสบการณ์ที่สนามบินนี้ เมื่อคิดถึงทุก ครั้งก็อดหัวเราะไม่ได้ เหมือนกับคำวัยรุ่นที่ว่า “แบ่ปากมองบน” วันนั้นครูโดนสวดทั้งผู้อำนวยการโครงการและ เพื่อนที่ไปส่ง แต่ก็สนุกดี เป็นประสบการณ์ก่อนขึ้นเครื่องที่ไม่มีวันลืม เมื่อทุกอย่างเรียบร้อยแล้วก็ถ่ายรูปและ รับฟังโอวาทจากผู้อำนวยการโครงการ และอาจารย์ที่ไปส่ง อบอวลไปด้วยความรักความห่วงใยตั้งแต่ก่อนก้าว ออกจากสนามบิน ยังมีน้อง ครูปีที่จะไปประจำการช่วงเดือนตุลาคม 2559 และครูภาคฤดูร้อนที่ไปประจำการ เมื่อปี 2558 ไปส่งอีกด้วย ทั้งนี้คุณครูจาก ด.ม. ได้เลี้ยงส่ง และส่งกำลังใจมาให้จากตอนที่อาลากันที่โรงเรียน แล้ว ถือว่าได้รับกำลังใจเป็นระลอกคลื่น อบอุ่นในจิตใจเป็นอย่างมาก

แลกเงิน

ค่าของเงินผันผวนตามสภาวะเศรษฐกิจ ใครโชคไม่ดีก็ต้องใช้เงินเยอะหน่อย เช่น ช่วงที่ครูเดินทางค่าเงินใน ขณะนั้นประมาณเดือน พฤษภาคม - มิถุนายน 2559 อยู่ที่ 36.63 ต่อ 1 บาท ขากลับจากอเมริกา แลกคืนได้ที่ 34.41 ต่อ 1 บาท เดือนกันยายน 2559 เงินครูหายไปเหรียญละสองบาท แต่ไม่เป็นไร เพราะประสบการณ์ที่ได้รับ มีค่ามากกว่านั้นเหลือคณานับ ^^

สนามบินเชียงไฮ้

สนามบินเชียงไฮ้เป็นสนามบินขนาดใหญ่ รองรับการเดินทางทั้งในประเทศและระดับนานาชาติ มีเครื่อง อำนวยความสะดวกครบครัน ที่สำคัญ ห้องน้ำสะอาดดี และมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ครูชอบคือ น้ำร้อน ครู เตรียมบะหมี่กึ่งสำเร็จรูป พร้อมกาแฟชนิดซองไปด้วย ช่วยคลายหิวดีนักแล นอกจากนี้ยังมีร้านรวงไว้คอย บริการนักท่องเที่ยวทั้งหลายอีกด้วย ไม่ต่างจากสนามบินสุวรรณภูมิเลย ร้านค้าปลอดภาษีนั้น รับเงินดอลลาร์ และ สกุลอื่นด้วย ทว่าน่าเสียดายที่ร้านกาแฟร้านดังรับเฉพาะเงินหยวน ตอนนั้นไม่มีใครมีเงินหยวนและไม่อยาก แลก เลยอดกันถ้วนหน้า การต่อเครื่องก็ไม่ลำบาก เดินไปตามลูกศรชี้ก็ไปถึงเป้าหมายได้โดยง่าย มีทั้งป้าย ภาษาจีนและภาษาอังกฤษ ต้องเกาะกลุ่มกันให้ดีเพราะคราค่ำไปด้วยเหล่านักเดินทาง

สนามบินซิกาโก

เมื่อไปถึงสนามบินซิกาโก อดตื่นเต้นไม่ได้ กลัวมีปัญหาตอนสัมภาษณ์ก็จะมีใครคนใดคนหนึ่งจะถูกกักตัว ไว้ที่ด่านตรวจคนเข้าเมือง เมื่อไปถึงพวกเราเหล่าครูอาสาจึงรีบรุดเข้าห้องน้ำเพื่อผัดแป้งแต่งหน้า หวีผมให้ เข้าทรง นำสุทมาใส่ให้ดูน่าเชื่อถือ เสร็จแล้วก็ไปต่อแถวเพื่อตรวจเอกสารการเข้าเมือง โดยครูเป็นด่านหน้า ต่อมาก็เป็นครูพี่ทั้งสองคน คำถามคือ มาทำอะไร มาพักที่ไหน มานานเท่าไร จะกลับเมื่อไหร่ เป็นต้น สุดท้าย พวกเราทั้งสามก็สำเร็จเสร็จกระบวนการ ไม่มีการกักตัว และมารับกระเป๋าตรงสายพาน ตอนนั้นจิตใจกระวน กระวาย พยายามติดต่อคณะที่มารับ ซึ่งไม่สามารถต่ออินเทอร์เน็ตได้ ขณะเดียวกัน สัมภาระต่าง ๆ เริ่ม ทยอยมา กล่องกระดาดสำหรับของกองกลางได้รับความเสียหายเล็กน้อย กระเป๋าได้รับครบ มีรอดครูด้า ๆ ตามลักษณะกระเป๋าที่ตราครุฑทางไกลมา เมื่อรับกระเป๋าเสร็จแล้ว เหล่าครูก็รีบตรงไปยังประตูทางออก แล

เห็นสีเหลือง ๆ อยู่ไกลๆ รู้ได้ในทันที นั่นคือสีจีวร ในใจชุ่มชื่น ครูทั้งสามรีบเซ็นรถอย่างรวดเร็ว ออกประตู และ
แสนดีใจ แม้ว่าจะไม่เคยพบหน้าค่าตากันมาก่อน แต่รู้ได้ในทันทีว่านี่คือคณะที่มารับ มีทั้งคณะสงฆ์และฆราวาส
รวมถึงน้องครูปีที่ประจำการ พวกครูได้รับดอกไม้เป็นดอกกุหลาบแดง และเป็นธรรมเนียมปฏิบัติคือถ่ายรูปรูป
บริเวณนาฬิกา บอกเวลาที่มาถึง นอกสนามบินแสงแดดจ้า รู้สึกได้ถึงไอร้อน แม้อุณหภูมิจะต่ำกว่าประเทศไทย
ก็ตาม ร้อนจนแสบผิว คณะครูและผู้มารับแยกย้ายกันขึ้นรถสองคนไปยังวัดธัมมมาราม ไปตามเส้นทางถนน
ไฮเวย์ ผ่านเส้นทางอันแปลกตา ช่วงเวลาอันน่าตื่นเต้นมาถึงแล้ว ติดตามตอนต่อไป ในการปฏิหน้าที่ที่วัดนะคะ

